

A terület jelölő élőhelytípusa a **pannon szikes sztyeppék és mocsarak**. A legtöbb szikes a folyoszályozás következtében kialakult másodlagos változat, de előfordulnak több ezer évvel ezelőtt létrejött ősi szikesek is A szikesek legfontosabb kezelési módja a legeltetés.

Természetvédelmi és gazdasági szempontból egyaránt fontos, hogy azok jelentős részét minden évben járja legelő állat. Az alullegetetés éppúgy káros az élőhelytípus számára, mint a terület tartamos túllegeltetése.

A Natura 2000 fenntartási terv

Magyarország Európai Unióhoz való csatlakozásakor kijelölésre kerültek az ország Natura 2000 területei. Kijelölésük és fenntartásuk célja a területen előforduló, közösségi jelentőségű élőhelyek és fajok kedvező természetvédelmi helyzetének megőrzése, helyreállítása.

Ezen cél elérésének egyik fontos eszköze az ún. Natura 2000 fenntartási tervek készítése, mely a Lapistó-Fertő természetmegőrzési terület esetében is elkészült és hozzáférhető. A fenntartási terv az adott Natura 2000 terület kezelésére vonatkozó javaslatokat tartalmaz, kötelező földhasználati szabályokat nem állapít meg.

Kiadja:

CSEMETE Természet- és Környezetvédelmi Egyesület

6720 Szeged, Arany János u. 1.
Telefon/fax: +36 (62) 424-392
E-mail: csemete@csemete.com
Honlap: www.csemete.com

Fotók:

Bojtos Ferenc
Konyhás István
Sallainé Kapocsi Judit
Tóth Tamás
Grafika: Veres Hajnalka

A kiadvány
az *Európai Mezőgazdasági
Vidékfejlesztési Alap*
támogatásával valósult meg.

A Lapistó-Fertő Natura 2000 terület

(területkód:HUKM20030)

Miért fontos a Natura 2000 hálózat?

A Natura 2000 hálózat egy olyan komplex ökológiai hálózat, melyet az Európai Unió hozott létre annak érdekében, hogy tagállamainak még megmaradt, eredeti élővilágát megőrizze.

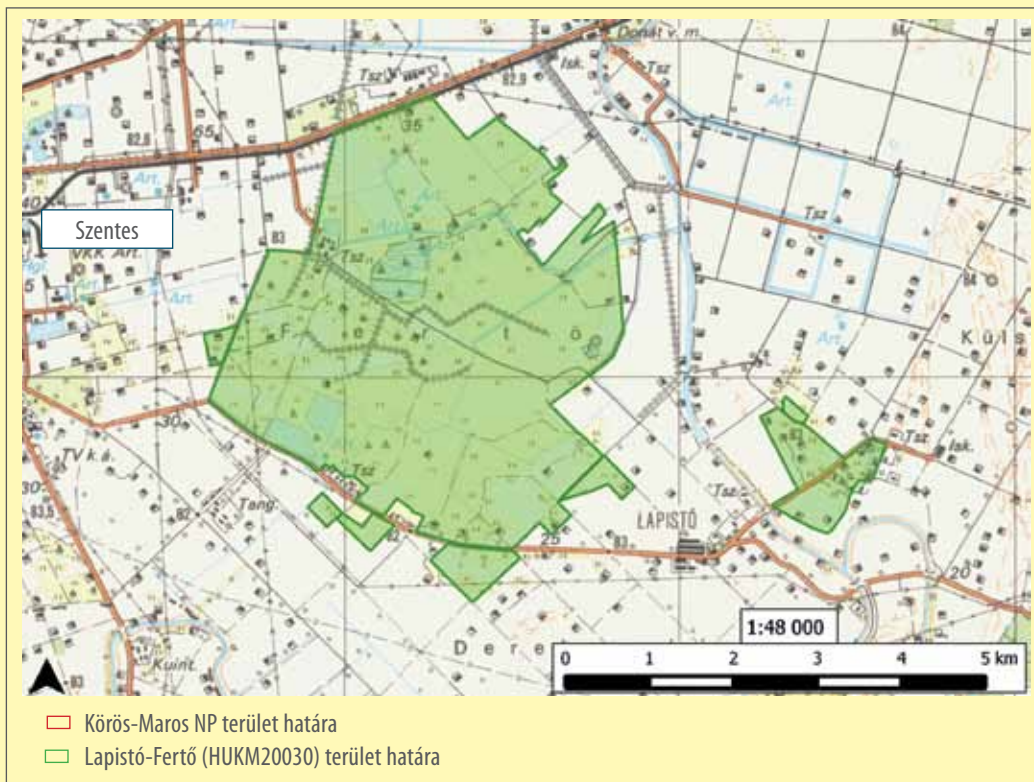
2004-ben Magyarország Európai Unióhoz való csatlakozásának feltételeként beillesztette az uniós irányelveket a nemzeti jogrendbe. A Natura 2000 hálózatnak számos előnye van, ilyen például az élőhelyek és fajok védelmének azonos alapokon nyugvó, a tagországok összefogásával történő megvalósítása, de talán a legfontosabb a gazdálkodók bevonása az aktív természetvédelmi tevékenységbe.

Lényeges, hogy a Natura 2000 hálózat az általános vélekedéssel ellentétben nem a tilalmak és korlátozások halmazát jelenti a gazdálkodók számára. A Natura 2000 területek hatékony megóvása nem valósulhat meg a gazdálkodók ilyen irányú tevékenysége nélkül, ezért mindenképpen szükséges az együttműködés. Fontos, hogy az érintettek megértsék azt, hogy ezek a területek mekkora értéket képviselnek, és ezáltal ma-

gukének érzékké a felelősséget a területek és fajok megóvásában. A biológiai sokféleség fennmaradása gyakran a hagyományos földhasználati módoknak, technológiáknak, ezek fenntartásának köszönhető. Natura 2000 területek kijelölése pedig ott történt, ahol a közösségi jelentőségű állat- és növényfajok, valamint ezek élőhelyei számára megfelelőek a körülmények, ami az ott jellemző földhasználati módok megfelelő voltáról tanúskodik.

Lapistó-Fertő

A természetmegőrzési terület kiterjedése 1903 hektár. Lapistó-Fertő geológiai szempontból a dél-tiszai mélymedence szélén, a Maros hordalékkúppal határos területen helyezkedik el, és egy sajátos morfológiai jelenség példája. A Hármaskörös és a Tisza közvetlen holocén öntésterületeit ármentessé vált régi árterek, illetve ezekből kiemelkedő parti dűnék, homokdombok és löszhátak sorozata kísérte és kíséri ma is, mely jellegzetes képet ad a tájnak.

A természetmegőrzési terület kijelölése a közösségi jelentőségű élőhelyek, növény- és állatfajok elterjedése alapján történt. A Natura 2000 területté történő kijelölés célja, hogy a területen gazdálkodókkal együttműködve biztosítsa ezeknek az élőhelyeknek és fajoknak a hosszú távú fennmaradását.

A terület jelölő faja a **vöröshasú unka** (*Bombina bombina*), szinte mindenhol előfordul, ahol számára alkalmas élő- és szaporodóhelyet talál. A nagyobb és kisebb kiterjedésű vize-

ket egyaránt használja, viszont fontos számára a mocsári- vagy réti növényzet jelenléte. A faj számára a legjelentősebb veszélyforrást a lecsapolások, folyószabályozások, vízrendezések, vizes területek szántóvá alakítása jelenti.

A **molnargörény** (*Mustela eversmannii*) jellemzően nyílt füves területek, legelők, rétek és mezőgazdaságilag művelt területek lakója, az emberi településeket és erdőket viszont kerüli. Veszélyt jelent a fajra nézve a gépkocsiforgalom, az élőhelyek eltűnése, az intenzív mezőgazdasági technológiák alkalmazása. A kezelési intézkedések között elsődleges számára az extenzív mezőgazdasági technológiák alkalmazása, mint az ugaroltatás, a tarlóterületek hosszabb idejű fenntartása, az erdősávok, bokorsorok, mezsgyék megtartása, telepítése.